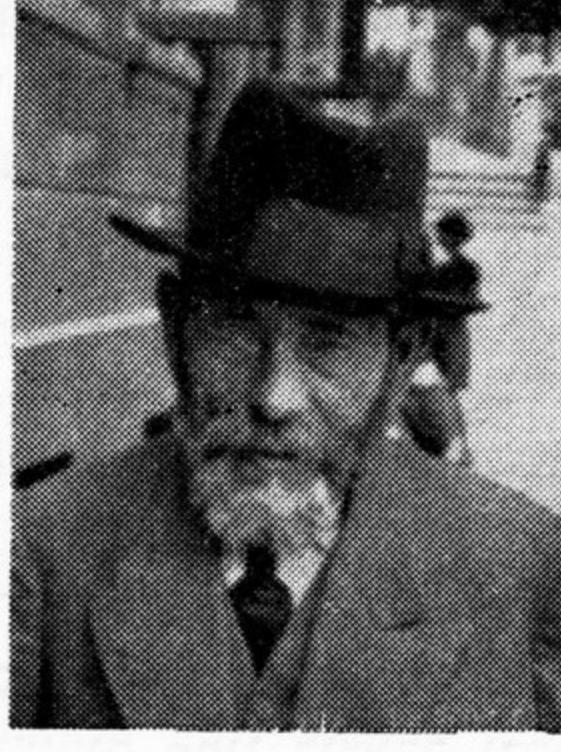


בחיותיו ילד קטן והוא שומר עלי מכל פגע. כן זהו סבא שלו, כזה תיארתיו בדמיוני, כך רציתי לראות את סבא, אילו פגשתיו בעודו בחיים.

מקלסטה-פנוי שמציז אליו מאלבום התמונות, מקטיע-סיפורים עליו, ומכתביו הולכת ומצטירת לפני אישיותו של סבא. הוא נולד טרם זמנו — אמרו בני משפחתו. הוא היה בין הנחונים, בין הראשונים בכל מעשה ומחשבה! לדעת בני עירו, את החשמל לא אדיםן המציא כי אם סבא! שהרי הוא היה הראשון שהאריך עירנו באור החם! הוא התקין גנרטטור ראשון בקוטנה! אולם בדי-בד עם הגנרטטור הביא דוד קולסקי עוד המצאה גאונית לעיר קוטנה — הריאנו! רקAMA של סבא, שרה רייזל בת ה-108 שנים לבה נחמצה, בחושחה, כי את כל האנשים והחיות שהיא רואה על הבד חייב בנה, דוד לרנס ולהאכיל... שכן כיצד יתכן הדבר, כי כל אלה יתנווע על הבד סתם כך?!... אולם הריאנו שימש גם כאולם תיאטרון. וכשעמדו להופיע בו להקת התיאטרון הלודז'אית בהצגת «מויטה גנב» — דמותו אותה הנציחה



ר' דוד קולסקי ז"ל

שלום אש בן עירנו באחד מסיפוריו, ואשר לא הייתה אלא דמות חיה מבין יהודי עירנו, — התפרץ אותו מויטה גנוב הבשר-זומי משמש לתוכו האולם בצעקות: כל עוד אני חי לא אתן להציג את «מויטה-גבן»! אולם מויטה-גנוב התרך מעט וזעמו שכד לאחר שקיבל שני כרטיסי- כניסה חינם להצגה. בהצגת הבכורה «כיבד» הוא יחד עם זוגתו את ההצגה.

אכן גם מויטה גנוב היה בן קוטנה, אך את חותמת על חייו היהודיים בעיר הטבעו לא טיפוסים כמו אם אישים כסבא דוד קולסקי.

יהי זכרו ברוך.

### יהושע (נכדו)

ר' דוד קולסקי, בן זאב ושרה רייזל נולד בשנת 1861 בעיר קוטנה. מטבחו היה ר' דוד איש מעשה ובעל יוזמה. הוא היה הראשון אשר בנה ריאנו בשם «מודרן» בעיר והראשון שהשתמש בגנרטטור להפקת חשמל לצורך זה. הוא היה גם בעל תושיה רבה ובעל כשור אירוגני רב. בימי המלחמה העולמית הראשונה כאשר שרר מחסור חמוץ בכל מיני מצרכים היווניים ובערב פסק לא היו ליידי קוטנה מצות לכבוד החג אריגן הוא בעורת חבריו את אפיקת המצאות ואף סייק מצות לעניין העיר. ידע תמיד להשיא עצה נבונה ונכונה לכל אשר פנה אליו ולכך לכינוי «אפט-רופא». אך לא בלבד בעצה עזר דוד קולסקי. לא אחרית הוושיט עוזרת כספית לכל הפונים אליו. היה גומל חסד לאיש שנתחן היה במצבה כספית ועזר להם בדרכים שונות ככל שידו השיגה.

הוא אהב כל מלאכה. לעיתים קרובות מצאו אותו אנשים ב«בית-מלאכתו» שקוע בכל מיני עבודות ותיקונים. את אהבתו למלאתה ביקש לנטו עגם בלב בניו נוסף על ההשכלה שהוא יקינה להם.

ידעו היה האיש ביישרו ונאמנותו, לכן הופקדו בידיו הטיפול

### סבא שלי דוד קולסקי ז"ל

לא זכתי להכיר את סבי בעודו בחיים. אך הכרתיו יפה-יפה הודות לאלבום התמונות ממנו ניבט קלסטה-פנוי, אותו למדתי לאחוב. דמותו של סבא מציצה אליו בחיווכו הנעים ובעיניו העליונות. דומה כאילו הכרתיו מימים ימייה, כאילו אחוז בידי

בנכסי הקהילה — בית-הכנסת, תלמוד-תורה, בית-העלמין וכו' ובן פעיל במוסדות ציבור שונים (לינת-הצדקה, הכנסת כלה וכו'). במשך שנים היה גם גבאי בבית-הכנסת.

אף כי לא היה פעיל בתנועה הציונית התענין בכל הנעשה בארץ וכל בעייתה ולבטיה היו קרובים לו. ואשר נזדמנה לו האפשרות עלה לארץ-ישראל לתרור אותה לאורכה ולרוחבה. הביא מהר הזיתים שקית עפר, בבו יומו בהיאספ אל עמו, יישפך עפר ירושלים לקברו. אך אחريתו הייתה כאחרית מיליון אחיו ואחיוותיו היהודים בפולין — יחד אתם הוא ניספה בשואה, במחנה חלמנו.

ת.ג.צ.ב.ה.

## מנחם ו אברהם

